

Jako generální tajemník Národně demokratické strany se František Hlaváček jistě osvědčil. Dosvědčují to nejen stovky děkovaných dopisů z Hlaváčkovy pozůstalosti. Za téměř 7 let Hlaváčková působení se sekretariát vygeneroval v odbornější a velice výkonnou agendu korespondující s jakoukoli osobou či organizací. František Hlaváček byl podepsán pod tisíci nejrůznějšími usneseními a osobně odpovídal i na velice marginální dotazy. Velmi ohebně se angažoval ve vnitrostranické politice jako výkonný úředník, což dosvědčuje jeho setrvání ve vysoké stranické funkci tak dlouhou dobu. Jeho rezignace na funkci předně přišla od něj samotného a týkala se porušení stranické disciplíny, jíž si byl Hlaváček velmi dobře vědom a činil tak na vlastní rozhodnutí a osobní riziko. Díky svým rozsáhlým kontaktům mezi národohospodáři, bankéři, legionáři, odbojáři, umělci a politiky z celého politického spektra, byl Hlaváček člověkem na svém místě. Hlaváček může být dnešním slovm'kem označen za skvělého politického lobbistu.

Výrok Františka Hlaváčka o fašismu: " Fašistou jsem nebyl a nejsem, mé stanovisko bylo důsledné a jasné: sympatizovalo s národním duchem hlásaným fašisty, ale neztotožňovalo se s jejich diktátorskou teorií.,,362 Hlaváčka spojoval s českými antinacistickými fašisty protiněmecký nacionalismus, kritika praktik Hradu, vázaných kandidátek, partajnictvL Zatímco Beneše za jeho politiku neměl rád, k Masarykovi si zachovával úctu a uznával jeho roli v odboji.

František Hlaváček nekritizoval demokracii jako takovou, ale podroboval kritice její konkrétní projevy k Československu a její "neliberální a nedemokratické rysy".

"Základní pojmy demokracie se obracejí naruby, vláda není odpovědná sněmovně, ale zdá se, že sněmovna je odpovědná vládě ... Porušování vážnosti parlamentu může být lhostejno, může být dokonce vítáno přátelům diktatury a počet jejich dnes roste. Volá se po silné ruce více než po parlamentu. Ale považují to za zjev nebezpečný.